

Když byla vyhlášena veřejná sbírka na postavení jezdecké sochy TGM v Lánech /dary lze poslat na účet: 214 348 774/0300 či poslat na: Muzeum TGM v Lánech, Žánecká 197, 270 61 Lány/, začali se milovníci koní zajímat o to, který jeho kůň bude sochaři sloužit jako model: nejnámější byl HEKTOR s bílým znamením na čele, pak bělouš a hnědák, ale nejelegantnější byl tento grošák. /Toto foto dostal pisatel těchto řádků od dr. Alice Masarykové, když v 50. letech navštívil Masaryk town./ MJ

Cena pro ty, kteří poznali, co je gulag

Robert Břešťan
www.ihned.cz/brestan

PRAHA, 29. 10. 2007

Na počátku toho, že publicista a překladatel Vladimír Bystrov získal včera večer Řád Tomáše Garrigua Masaryka, stál prezidentův mluvčí Petr Hájek. Už před šestnácti lety.

»Tehdy mi totiž Petr Hájek co by šel Reflexu řekl, ať napíšu kauzu – příběh svého otce. Tak jsem sedl a napsal. Na základě toho se mi začali hlásit další lidé, jejichž blízké po válce Sověti odvěkli z Československa, »vzpomíná Bystrov, jehož otec pocházel ze smíšeného rusko-anglického manželství a který po válce na deset zmizel v sovětském gulagu. Měl štěstí – přežil.

Původně jeden článek se zakrátko přetavil ve výbor a občanské sdružení »Oni byli první«, jež mapuje osudy stovek Českoslováků, které sovětská NKVD po válce odvěkla do SSSR.

»Dosáhli jsme asi maxima možného. Nejen, že se o těchto případech ví, ale dosáhli jsme v roce 2002 i toho, že se tyto lidé dočkali odškodnění, » zdůrazňuje Bystrov fakt, že Česko je jedinou

zemí, která své odvěčené občany odškodnila. Pro Bystrova může být řád zadostiučiněním i proto, že kvůli sporům o odškodnění se s jeho sdružením chtěla v roce 2003 soudit Česká správa sociálního zabezpečení. Neúspěšně. »Zdarma se nás rozhodl zastupovat Tomáš Sokol a správa nakonec žalobu pro pomluvu stáhla, » podotýká Bystrov.

»Rád vnímám jako ocenění práce všech, co se spolu se mnou snaží vrátit lidem pamět o lidech odvěčených do Sovětského svazu, » říká hlava »mediální rodiny« (Bystrovovi synové i manželka v médiích pracují či pracovali). Pro dvaasedmdesátiletého Bystrova je osud ruských emigrantů v Československu životním tématem. Jen letos o něm vydal dvě knihy. Rozsáhlého »Průvodce fíší zla« po více než dvou tisících ruských gulazích a »Osud generála« – monografii jednoho ze zavlčených, slavného generála Čs. armády Sergeje Vojcechovského. Vyznamenání z rukou prezidenta Klause si cení. »O věci něco ví, dlouhodobě se o ni zajímá, a pravidelně chodí i na naše vzpomínkové shromáždění, » říká Bystrov.

Czech Republic forges reputation as human rights champion: An interview with the Ambassador

Sandra Upešlacis recently interviewed Pavel Vosalik, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Czech Republic to Canada, about the state of the Czech Republic today, and relations with Canada.

Q: How would you describe the current state of the Czech Republic?

PV: The Czech Republic is a European country compatible with modern European standards with a strong feeling for democracy and human rights. The Republic was established on January 1, 1993 after 40 years as a communist regime. Even though our country is new, we had 1,000 years of statehood prior to that. There is continuity between the current Czech Republic and the former Czechoslovakia.

Q: Your country is making a name for itself in the European Union as a champion of human rights. Why have you chosen this path?

As a nation, we have made a concerted effort to emphasize principles of human rights and democracy based on our experience. We bring something to the European community that is unique: experience with a regime that was very far away from having any respect for human rights

and democracy. Communism still remains in Europe and around the globe. In the Czech Republic we were witnesses to this experience. We didn't read about communism from books. We experienced firsthand people being jailed for having opinions that differed from that of the ruling regime. We saw lives totally destroyed for the people who didn't agree with official doctrines, and we also saw generations who had to leave their own country and live abroad. Human rights are an essential component of the psyche of the Czech Republic. Talking about what we lived through is not something we heard from predecessors. We want to communicate to everyone who wants to fight with communism that what you can expect is a complete lack of respect for human rights if you make that choice.

Q: How do you see the role of the Czech Republic in Central Europe today?

PV: As a member country of the European Union, we want to be a very loyal and stable partner for

our European friends. We have a close relationship with our neighboring states. We have regional cooperation with Slovakia, Poland and Hungary. We are trying to build strong ties in our region as these three countries and ours are extremely close culturally, historically and in other ways. We want to keep this region together to protect our rich culture, history and traditions.

Q: What are your thoughts on Russian President Vladimir Putin's plan to run for the job of Prime Minister next year?

PV: We had our experience with the Soviet Union but Russia is a different story. Russia today is one of the most important business partners for the Czech Republic. There are processes to keep democratic principles in place. Now we can clearly mark the line of foreign policy for the Russian federation. We do not live in a climate of fear; we want to cooperate with Russia, and there is mutual cooperation between our two countries. Our 10.2 million citizens believe it's time to rebuild and redefine our relationship with Russia based on the total equality of partners. We are not a satellite of Russia; we are independent. We want to be friends but to us that means being equal. We want to pursue a positive path of mutual contact based on respect and equality.

Q: How would you describe the Czech Republic's relationship with Canada?

PV: The Czech Republic is not a crucial partner for Canada but in the context of Europe it is important. There are a few topics that are vital to both sides, for example our participation in Afghanistan. We would like to see closer cooperation with Canada in relation to Afghanistan. The Czech Republic has 300 people on the ground in Kabul now and we are running a field hospital there, too. In 2008 we will be sending approximately 150 men and women to the Provincial Reconstruction Team in Logar. It's important to coordinate our activities.

We are also interested in building close cooperation with Canada in our development aid to third world countries, specifically with regard to the capacity of building collaboration with the Canadian International Development Agency and the Czech International Development Corporation. We are designing projects between the Czech Republic and developing countries. We could use the synergy of Canada and the Czech Republic in this area. We are developing a close collaboration with Canada on human rights issues at the United Nations, especially in the talks about the development of the international system of the protection of human rights. We also recently signed a youth exchange agreement between Canada and Czech Republic, aimed to facilitate study, work programs and travel, that will allow youth to learn more about the history and culture of each country.

Q: What is the status of travel visas between Canada and the Czech Republic?

PV: The Czech Republic abolished visas for Canadians traveling to the Czech Republic in 2004 after our country became a member of the European Union. Canada kept the visa requirements for Czech citizens, consequently we went through a long negotiation process but I am very happy to say that since November 1, 2007 Czech citizens can visit Canada without visas. I believe that we will all profit from this reciprocity and discover more about our respective countries.

Q: How many Canadians of Czech origin reside in Canada?

PV: There are approximately 70,000 first and second generation Czechs, most of whom reside in the Greater Toronto Area. There are also large Czech communities in British Columbia and Montreal.

Q: What would you like Canadians to know about the Czech Republic?

PV: A lot of Canadians are living under the assumption that the Czech Republic retains the atmosphere that existed before the major changes we undertook as a democratic country. We are part of Central Europe. Our country is very developed, extremely rich in culture and history, as well as offering a treasure trove of contemporary art and cultural experiences. We are extremely friendly and cosmopolitan. It would be difficult to find a city in Europe that is more cosmopolitan and international than Prague, for example. I invite all Canadians to come and visit. They will love the Czech Republic. December 2007

ER

European Reporter

Při uzávěrcce tohoto čísla "KL" stále není jasné, kdo se z toho zmatku v Praze vynoří jako prezident republiky. Nikdo však nečekal, že profesoru Janu Švejnarovi bude k zvolení chybět tak málo hlasů. Podle posledních zpráv debatovali stále zákonodárci o tom, zda další hlasování má být tajné či veřejné. Ovšem s ohledem na to, jak by to mohlo oblihnout další kolo hlasování. Náš obrázek zachycuje prof. Švejnar, vlevo/ v rozhovoru se senátorem PhDr. Jaromírem Jermářem, který pracoval pro kandidáta pilně mezi mladými sociálními demokraty. Mezi nimi vynikl jeho asistent Lukáš Nedvěd z Mladé Boleslavi. Prof. Švejnar je světově uznávaný ekonom v oborech ekonomie rozvojových zemí, práce a strategie transformací. MJ

Zlobí se vrátný v nemocnici: »Paní, co mi to sem nese- te?« »Ale váš pan primář ve druhém poschodí mi poručil, abych šla s váhou dolů!«

Zbrojovku čeká likvidace

Brno/ Kdysi slavnou brněnskou Zbrojovku čeká likvidace. Firma, která je nyní v konkursu, pak bude úplně zrušena a definitivně vymazána z obchodního rejstříku. Definitivně to podle ministerstva průmyslu a obchodu potvrdí dnešní mimořádná valná hromada v Praze.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Miroslav Janáček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janáčeková-Bayerová.
Tel.: (905) 278-4116.
E-mail: miroslav388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:
Kanada ... \$ 20:00
USA ... \$ 30:00
Zahraničí, letecky ... \$ 30:00

Sdělení čtenářů m v ČR: Dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení čtenářů m na Slovensku:
Dobrovolné předplatné lze poslat poštov-
ní poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava.

Zemřela vzorná žena Jednou větou

Dne 22. ledna 2008 zemřela v Collingwoodu, Ontario, paní Helena Weiderová, 101. Neměla snadný život: stála po boku manžela, který koupil Modrou horu a rozjel keramickou továrnu; jenže zásadně ignoroval STOP návěští na silnicích a přišel o život 4. října 1971. Přátelé na oba nezapomenou.

V Montreálu zemřela o-
bětavá krajanka Jiřina
Weissová, 88. Byla z Lo-
chovic u Neumětel. --V.
Křižanová by nás ráda
viděla na Javorině, ale
nebyli jsme tam. --MUDr.
R. Roden/1923/ vydal "Pa-
mět naruby". Přežil O-
světim a žije v Montre-
álu. --Kampak se poděl
Milo Cukr, bratr legen-
dárního letce? --V 90.
letech žil v Edmontonu
milovník přírody a fo-
tograf Jaromír Chocho-
louš/roč. 1949/. Psal i
články o kan. přírodě
pro "Myslivost"/Praha/.
Kde je dnes? --Burling-
ton, Ont.; žije tam
Alois Ambrúz. VOTOBIA

mu vydala 8 knih. Poslední má název "Radovánky poznovu" a má 246 stran. Autor novel pochází z Vrbetic na Valašské Hané a je expert v ocelářském výzkumu. --Mezi 20. a 21. 5. 08 bude v Torontě český hokejový tým "1995 Mission Cyclones"/19 o-
sok/. Budou potřebovat ubytování u krajanů. Nabídka na: 416/271-0755. --K cestě do USA je moudré mít platný kanadský pas. --Česká ambasáda v Ottawě sponzoruje gala koncert 13.2.

(905) 823-4844

Dr. George F. Zagal
Dr. Catherine A. Zagal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Český gen. konsulát v Torontu zveřejnil některé informace o dvojím občanství. /Kopii materiálu pošleme jen vážným zájemcům. --Některé starší krajané byli požádáni vedoucím archivu v Kamýku n. Vlt. o dar materiálů. Dr. V. Prečan spíše doporučuje přístupnější dokumentační středisko v Chodově u Prahy. Hlásí se také Jan Kratochvíl z Brna. --V Edmontonu žil poúnorový exulant Antonín Anděl. S angl. manželkou měl 5 dětí a pracoval u firmy Steel Co. of Canada. Kdo o něm ví víc? --Zdenka Hásková oslavila v Campbell River, BC už 100. narozeniny. Je příbuzná majora Rudolfa Hásky ze Scarborough, který se také dožil podobného věku. --Stále aktivní: Miloš Zach/797-916 W. Broadway, Vancouver, BC, V5Z 1K7/ a Jiří Karger/373 Bridge St. W., PO Box 41025, Waterloo, Ont. N2K 3T5/. --Busta zakladatele obuvnického imperia T. Bati se vrátila do zlínského Batova mrakodrapu. Při odhalení byl jeho syn a Libor Lukáš, hejtman zlínského kraje. --Co znamená Permanent Resident of Canada? Angl. pojednání o tom nám poslal známý imigrační právník. Kopii pošleme. --Není nám známo, zda stále vychází v Torontě měsíčník "Canadian Immigrant". --Poslední číslo listu "European Reporter" bylo plné České republiky a naší existence v Torontě. Pochválen byl český gen. konsul v Torontě R. Krpač. Dověděli jsme se také, že v Evr. Unii si vede znamenitě Vladimír Špidla. --"Globe and Mail" v To-

rontě přinesl celostránkový článek o muklovi M. Havlíkovi, nar. v Čebivu 2.6.1928, a jeho manželce Věře. Havlín zemřel náhle 12.5.2007. Soudní řízení proti němu proběhlo až 5.6.2007 v Montreálu a dopadlo v jeho neprospěch: má zaplatit Asociaci Hostýn částku \$ 800. --ČSA zrušilo zimní lety do Kanady a častěji bude létat do New Yorku. Počínaje červnem se uvidí. --U křižovatky Queen St. W. a Gladstone bude stát elegantní sídliště, nazvané Bohemian Embassy. --J. Konrád /JAR/ hledá F. Lefflera. --Letošní tábor pro děti, pod patronací Asociace Hostýn, poblíž Montreálu, bude od 6. do 26.7.08. Kontakt: J. Maxant /450-465-4844. Zájemci o členství v Asociaci mohou zadat www.hostyn.org. Členské příspěvky /\$20 za rok/ lze poslat na: Viera Seben, 9190 Jeanne Mance, Montreal, Que. H2N 1X7. --Josef Janík z Polešovic byl vyznamenán Medailí "Grand Associate of Brother André" za pomoc Oratoři sv. Josefa v Montreálu. --Lenka Storzová v BC/viz inzerát/pokračuje v prodeji knih ale skončila s "Reflexem". --K. Molcar má firmu Climatizer Insulation v Torontě. Tel. 416-798-1235. --MUDr. A. Daičar měl 75 a žije v Kingstonu. Ztratil otce v r. 1993 a matku v r. 2001. --Pěstitel haflinů V. Kuchař měl "90" a znal gen. M. Ferjenčíka, když spravoval Temple Farms u Chicaga. --ČSSK v Kanadě vede dr. G. L. Plíva, Unit 608, 1589 St. Bernard St., Gloucester, Ont. K1T 3H7.

Nejnovější české bestsellery,

politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchyňské, detektivky i biografie ... 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné CDROM, filmy na DVD, knihovky, slovníky, učebnice, kalendáře, CZ nálepky, karty, hračky a další české věci ...

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com Lenka

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015 Storzer

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

Český konsulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@ambassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Vancouver, BC, prosince 1994: Zle-
va-Zdena Hásková, H. Juhanová a
plk. let. Bob Velvarský /krásné
ženy byly /vedle letadel/vždy
jeho slabostí..

Imigrační politika Kanady ve srovnání s Evropou

Kanadská politika integrace přistěhovaleců se umístila na 5. místě žebříčku Migrant Integration Policy Index sestavovaného jednou za dva roky od roku 2004. Jedná se o součást průzkumu vedeného sdružením Migration Policy Group a Britskou radou. Kromě 25 členských států EU (Bulharsko a Rumunsko se staly členy až letos a v průzkumu nefigurují), Norska a Švýcarska byla do studie letos zahrzena také Kanada. Z maximálně možných 100 získala společně s Finskem 68 bodů. Nejvíce bodů získalo Švédsko (88). Česká republika má s Maďarskem bodů 48 a umístila se na 17. místě. Kanada získala v několika kategoriích nejlepší hodnocení, například u práv v oblasti slučování rodin a přístupu na trh práce, provádění diskriminačních opatření či dvojího občanství. Opačně byl hodnocen fakt, že přistěhováci mohou volit a kandidovat na veřejné funkce až poté, co získají občanství. Na druhou stranu v Kanadě je možné získat občanství již po třech letech od obdržení povolení k trvalému pobytu. Smyslem žebříčku je poskytnout srovnatelné informace o integračních opatřeních pro přistěhovatele v jednotlivých zemích Evropské unie, posoudit jejich efektivnost a inspirovat se příklady z dalších zemí. Proto byla do průzkumu letos zahrzena také Kanada.

IN MEMORIAM

V sobotu 12. ledna tohoto roku zemřela v Ottawě po deseti letech života s Alzheimerovou nemocí paní Libuše KUBÍČKOVÁ, matka Alice, Johnnyho a Tomáše. Žila se svou rodinou v Montreálu téměř 40 let, se svým manželem byla velmi oblíbená v čs. společnosti. Tomáš Kubiček byl až do předčasněho úmrtí profesorem na Concordia University a Libuše byla po mnoho let "pravou rukou" Ing. Pavely ve vedení Klubu seniorů. Tato zpráva se mě dotkla osobně, protože Libuše, tehdy slečnu Voldřichovou, a jejího budoucího manžela Tomáše jsem poznal 30. června 1948 a společně s nimi hladověl ve sběrném uprchlickém táboře Moschendorf v Německu. Později po přesídlení do IRO tábora Schwabach se naše cesty v exilu dočasně rozešly, než jsme o 3 roky později sešli v Montreálu. Tomáš studoval a já jsem podnikal, naše rodiny prosperovaly a děti vyrůstaly v přátelství během našich cest a kempování po celé Kanadě a USA. Všichni jsme se zapojili do aktivit české a slovenské komunity a paní Libuše se až do odchodu z Montreálu zúčastňovala všech aktivit seniorů, Bazaru a všech kulturních a sociálních událostí. Rodina zesnulé plánuje pamětní obřad zde v Montreálu koncem dubna t.r. u příležitosti 23. výročí úmrtí jejího manžela Tomáše. Přesné datum bude oznámeno později. Jménem čs. komunity a všech, kdo Libuši vyslovujeme po zůstatném upřímnou soustrast a sdílíme jejich žal. Čest její památce!

(Alois Fogl)

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Otřesnou atmosféru kom.ženské věznice v Pardubicích v 50.letech zachytila pozoruhodná malá knížka "Verše psané za mříží", 80 stran, z pera Boženy Kuklové-Jíšové. Autorka/ročník 1929/ žije v Praze.--Ing.Petra Škopová,MBA,dostala nedávno titul "Česká Manažerka Roku".Sponzoroval ji v r.1990 na Tasmánii M.Vyhánělek /Kladská 1501,č.16, 562 06 Ústí n.Orlicí.--30.března bude v Praze Oficiální setkání muklů,k 40.výročí založení K-231. Jakékoliv dokumenty a pod.lze poslat do rukou J.Hally na adresu:Ústav pro studium totalitních režimů,Havelkova 2, 130 00 Praha.--Je naděje,že ještě letos nebudou občané ČR potřebovat víza ke vstupu do USA.--Jen Rakušané se bojí,že otevřením hranic s ČR stoupne kriminalita.V jejich tisku se objevuje termín "divoký východ".--Víte,že blízko Loretánského náměstí je Kapucínská ulice a Nový Svět? Má jedinečnou atmosféru. Většina útulných restaurací má v titulu slovo "Zlatý".Vaše procházka může skončit u Jeleního příkopu.--Předsedou Svazu PTP-vojenských táborů nucených prací je Vladimír Lopačuk. Redaktorem "Zpravodaje PTP" je M.Moravec,POBox 65, Křižíkova 12,186 21 Praha 8. O trvalou výstavu dokumentů PTP v Brandýse n. Labem pečuje Jiří Růžička.--Elegantní angl.revues "The Heart of Europe",vychází 6x za rok. Financuje ji české min.zahraničí. Šéfredaktorem je Pavel Šmíd, J.Poppera 18, 530 06 Pardubice. Tisk:VČT Sezemice.--Nová kniha Jana B.Uhlíře/ročník 1972/: "Protektorát Čechy a Morava v obrazech". Má nedostatky:ném.internačnímu lágru ve Svatoborčicích je věnována jen malá pozornost a pod. Vydalo Ottovo nakladatelství.--Světový championát hokejistů "pod 20" v Pardubicích vyhráli Kanadáné /v hledišti bylo na 800 fanoušků z Kanady/ Ve finále porazili team České republiky.--Senátor PhDr.Jaromír Jermář doporučuje "pojizerský hubník". Působí prý dobrou náladu./Recept pošleme./--Brána do restaurovaného kom.lágru "VOJNA" má nápis:Prací ke svobodě.Nachází se blízko Příbrami,kde je Muzeum III.odboje.--Další skvost Prahy:

OSUDOVÉ OSMÍČKY

Píše se rok 1918 a z emigrace se vrací exilový prezident T. G. Masaryk a přiváží si americkou manželku Charlotte Garrigue. Píše se rok 2008 a opět přijíždí z emigrace kandidát na prezidenta, profesor Švejnár, a přiváží si za manželku Američanku. Je to podobnost čistě náhodná, nebo osud? V roce 1918 nikomu nevadilo, že prezident má manželku Američanku, tak proč nyní vadí, že paní Švejnárová je také Američanka? Věřím, že změna postu prezidenta by republiku prospěla. Všichni politici, od prezidenta až po ty nejnížší, totiž zapomínají, že jsou voleni a placeni občany této republiky, a tak by se měli v první řadě starat, aby se i občané měli dobře.

J. Frank, Holešov

Metla alkohol

Kdo myslí, nepije, kdo pije, nemyslí. Řekl Masaryk. Toto krédo ctíli i bratři Baťové, nejúspěšnější podnikatelé na světě a největší dobrodinci českého národa. Ve Zlíně nebylo žebráků ani alkoholiků, heren, nevěstinců a barů. Jaká je situace u nás dnes? Jako houby po dešti se u nás množí herny, bary a nevěstince, a to v takovém rozsahu, že již ohrožují mravní integritu národa. Toleruje se kouření středoškolačů přímo před školou, i když to školní řád přísně zapovídá. V hypermarktech se mnohdy prodává lahev piva za několikrát nižší cenu než lahev minerálky. A v brněnském Janáčkově divadle se čepuje slivovice a jiné lihoviny.

Vítězslav Stejskal, Brno

TURISTIKA:

Položila se další cestovní kancelář, letos již třetí

Praha/ Třetí letošní zkrachovalou cestovní kancelář je šumperská společnost Eurotravel. Možné finanční problémy naznačoval již útlum činnosti, který v poslední době vedl k omezení prodeje zájezdů jen za provizi pro jiné cestovní kanceláře. Následně byla tato CK pojištěna

Sněmovna vydala poslance KSČM Vondrušku k trestnímu stíhání

Sněmovna vydala komunistického poslance Josefa Vondrušku k trestnímu stíhání. Vondruška čelí podezření, že za minuleho režimu jako vězeňský dozorce v Minkovicích na Liberecku týral vězně. Pro jeho vydání hlasovalo 151 ze 154 přítomných zákonodárců. Proti nebyl nikdo, tři sociální demokraté se hlasování zdrželi. Vondruška ve svém projevu uvedl, že se stíhání nebrání, obvinění z týrání vězňů ale znovu odmítá a kauzu označil za zpolitizovanou. Komunisté naopak jednací sál opustili před hlasováním a vyhnuli se rozhodování o vydání svého kolegy. Předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kovářik uvedl, že komunisté nechtějí bránit průchodu práva. Stejně jako Vondruška se ale obává toho, že případ je zpolitizovaný.

Jako čestný člen Klubu absolventů Baťovy školy práce je mi ctí přinést v "KL" fotografii současného výboru Klubu. Sešli se nedávno v býv.pracovně Tomáše Bati ve Zlíně. Jsou to zleva-bez titulu:Jana Roubalíková,Romana Lešingrová,Mir.Vinter, Mir. Bláha, Svatopluk Jabůrek, Zdeněk Rybka,Frant.Šumpe-la a Jindra Jabůrková.Ryze z technických důvodů jsme nezachytili: Jindřicha Jahůdku,Riženu Kouřilovou,Věru Kolkovou a Karla Haberštata.

Zvířecí příjmení: zoo zdarma

Brno/ Vlčci, Daňci, Sýkorové a všichni s příjmením ze zvířecí říše budou mít zítřka vstup do brněnské zoo zdarma. Zoologická zahrada takto už po čtvrté oslaví Světový den zvířat.

„Budeme uznávat i různé zdrobněliny. Návštěvníkům

bude stačit jakýkoliv průkaz," řekla Jana Hadová ze zoo. V minulých letech byl o akci zájem a přišlo několik set zájemců. Nejvíce chodilo Jelenů, Jelínků a Lišek. „Do zoo se chystám už dlouho, a tak mi to Praha.--Na Slovensku zanikl časopis "Česká příjme" přijde vhod," řekla například Katerina Lišková.

Selská genocida

Tomáš Němeček

V Přílozanech na Jaroměřicku stojí na návisi šestnáct statků. Všechny šestnáct rodů bylo v 50. letech zlikvidováno: šest lidí se dostalo do blázince, dva se oběsili, zbytek měl natrvalo zákaz pobytu v obci... A to je jen jedna vesnice jako příklad za celý zdejší venkov. Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu chce tažení proti »vesnickým upírům« stíhat jako genocidu. Odvážný pokus, bohužel marný. Není pochyb, že deportace a částečné vyhlazení selského stavu byl obudný zločin. Jeho rozsah se stál ještě mapuje. Akce K (kulak), naplánovaná na léta 1950 - 1953, podle oficiálních údajů zkonfiskovala asi dva tisíce usadlostí a stejně tolik rodin vyhnala. Tažení ale pokračovalo i poté, zasáhlo snad dvojnásobek rodin a do třetího kolena. Syn či dcera kulaka měli škraloup v kádrových materiálech i v 80. letech.

Už při loňském slyšení v Senátu na toto téma ale nejvyšší státní zástupkyně varovala: žádný soud neuzná tažení proti kulakům za genocidu (v ní jde o vyhlazení etnických či náboženských skupin) ani za zločin proti lidskosti (v 50. letech se vztahovala jen na činy spojené s válkou). Nejvyšší to bude zneužití pravomoci. A hlavní viníci 50. let - Gottwald, Slánský, Široký, Čepička - pozemské spravedlnosti dávno unikli.

»Po revoluci jsem se po nich ptala, po těch okresních a obecních úřednících, co honili sedláky do kriminálu,« říká trpce hrdinka románu o 50. letech Selský baroko, loni oceněného jako nejlepší česká próza. »Všichni už byli tehdy pár let mrtví, ale spokojeně si dožili s pěknějma penzema a s vyznamenáním za výstavbu socialismu.« Bohužel, totéž nejspíš zjistí i ÚDV.

tomas.nemecek@economia.cz

Ing.Jaromír Čermák, výrobce napáječek a veškeré techniky do stájí v Přelouči, se projevil jako propagátor města i tím, že letošní barevný kalendář firmy zachycuje typické záběry Přelouče,život obyvatel města a všech na řemesla.Sloužil na radnici a jako starosta Sokola.Hobbies?Rád cestuje a pěstuje vlašské ořechy.

O LETCÍCH

Za malé písmo se omlouváme:

ANDĚL STRÁŽNÝ BYL MŮJ KO-PILOT.

R.B.VELVARSKÝ, Plukovník letectva v.v.

Bylo pár dní před štědrým dnem v roce 1952. Byl jsem jako pilot členem anglické stíhací perutě na letišti RAF Acklington v severní Anglii, nedaleko skotských hranic. Mimo tryskových "Vampírů" a "Meteorů" létali jsme také s nejposlednějšíma vrtulovými stíhačkami typu "Tempest".

Na druhé straně Anglie - na jižním pobřeží Walesu na letišti RAF Pembrey organizovali novou školu pro stíhače. Žádali stíhačky Tempest, kterých jsme měli celou řadu. Postupně jsme je tedy přelétávali na jih do Pembrey v Bristolském zálivu.

Par dní před vánocema, když jsem s manželkou připravoval ozdoby na stromček v našem přiděleném domku, byl jsem určen k přeletu jednoho Tempesta do Pembrey. Vrstva sněhu pokrývala okolní krajinu. Časně ráno po nutné kontrole letounu a navigační přípravě - odstartoval jsem na celkem nenáročný let. Vysoko nademnou kryly oblohu mraky, zvané "cirro-stratus" a země byla většinou pokryta sněhem a hustou mlhou. Vyrovnal jsem v pohodlné výšce asi 5.000m a pokračoval v letu nějakých 450 km, který při pohodlné cestovní rychlosti měl trvat méně než 1 hodiny. Motor o dvou tisících koních si jenom pobrukoval. Zanedlouho jsem rozpoznal Liverpool, kde byla hustá mlha a jenom tovární komíny trčeli z mlhy. Pokračoval jsem v klidném letu a pozoroval, že mraky předemnou nápadně houstnou. Nějakých 80km od cíle ohlásil jsem kontrolní věži v Pembrey moji pozici a požádal o povětrnostní situaci. Bylo mi řečeno, že se rychle blíží zhoršení a spodek mračen je 1500m vysoko. Doposud tedy žádný problém. Zahájil jsem klesání a - skončil v hustých mracích.

Další let pokračoval "na slepo" podle instrumentů. Věděl jsem, že v jižním Walesu dostupují hory výšky 800m a tak jsem vyrovnal ve výšce 1000m, kde už jsem měl být pod mrakem. Ale nesouhlasilo to. Byl jsem stále v mracích a kontrolní věž potvrdila, že mraky klesají až k zemi. Radiem mne přivedli nad letiště a dále že mne povedou radarem na přistání. Ale zřejmě jejich zkušenost s radarem nebyla valná. Vodiči mne v různých směrech v překvapující sněhové bouři. V jednom okamžiku se podemnou mihla špička hory, což jsem rozčileně hlásil. V bouři nebylo vidět ani na krok. Marně jsem se pokoušel o přistání, ale nebylo to možné. Po řadě marných pokusů, bylo mi doporučeno, abych letěl jižním kurzem nad moře Bristolského zálivu, potom se zase otočit na sever a těsně nad vodou "přišourat" se zase k pevnině a k letišti. V hrozně sněhové bouři jsem tento manevr zkoušel několikrát a bez úspěchu. Jednou jsem se téměř srazil s nějakou velkou nakladní lodí. Uvědomil jsem si, že na nějaké normální přistání na letišti není ani pomyšlení. Ručička instrumentu ukazovala, že benzinová nádrž je téměř prázdná. Většinou jsem nad mořem a jestli se zastaví motor - v ledové vodě nemám ani trochu naděje... Bylo nutno nějaké rychlé rozhodnutí. Jediná moje naděje: letět nad pevninu a vyskočit padákem. S poslední kapkou benzínu vystoupil jsem do výšky asi tisíc metrů. Netušil jsem, že zuřivá sněhová bouře je vlastně náhlý "hurricane" který se s překvapením přihnál od západu z Atlantiku. Viditelnost žádná a - benzinová nádrž téměř prázdná... Vystoupil jsem do bezpečné výše asi tisíc metrů a snažil se odhadnout, kdy se přiblížím k pevnině. Mezi tím v hlavě běží přišerně zrychlený film. Vyskočím a doufám, že padák se otevře. Kam dopadnu? Někde v horách? Kdo a kdy mne tam najde...

Na rozmyšlení nebyl čas. Odpoutal jsem se od sedadla, otevřel pilotní kabinu a levou nohou překročil okraj kabiny na levé křídlo. Pravou rukou jsem ještě držel řidič páku a uvažoval, jak s ní mám trhnout, aby mne to odhodilo co nejdále od letounu. V tom okamžiku letoun se naklonil a to, co jsem spatřil se zdálo jako sen... Zablýskl jsem "komín" čistiho vzduchu, na jehož konci byl začátek přistávací plochy s jasnými čísly "24". Letiště Pembrey!!! Bylo to "oko" té hrozně bouře. V té chvíli jsem přestal být pilotem. Nějaká jiná síla převzala řízení. Letoun se řítí střemhlav polovývrtkou k zemi a já nemám tušení, kdo v takové rychlosti vysunul podvozky, přistávací klapky, stáhnul obrátky a těsně nad zemí vyrovnal. To jsem nikdy nepochopil. To vše v pár vteřinách. To se dá vysvětlit jenom "zázrakem". Po vyrovnání těsně nad zemí, letoun se poslušně usadil na runway, velikou rychlostí pokračoval v přesném směru a s pomocí brzd se začal zpomalovat. To vše bylo neuvěřitelné. Po zoufalém brzdění za hrozně chumelenice, letoun odbočil na jakousi betonovou plochu a zastavil se.

V tom okamžiku se také zastavila velká čtyřlístá vrtule. Došla poslední kapka benzínu... Zanedlouho se přihlásil letištní personál. Celé drama sledovali podle hlasu mého motoru. Bylo štěstí, že Tempest se závčasem zastavil, protože pár metrů před ním byla betonová budova. Setkal jsem se s kolegou od mé perutě, který tam přistál už předemnou, aby mne s tryskovým dvousedadlovým "Meteorem" dopravil zase domů. Oba jsme šli "poděkovat" těm "pitomcům" na věži. Odpoledne - po značném zlepšení počasí vrátili jsme se domů na naše letiště v Acklingtonu. I po tolika letech nedovedu tento příběh logicky vysvětlit. Jenom jsem přesvědčen, že někdo jiný byl v kritické době pilotem mého letadla. Je nemožné vysvětlit tu řadu "záračných" okolností. Po návratu domů jsem ani manželce o tom nepovídal. Měl jsem jistotu, že by mi to stejně nevěřila. Naš pražský vlčák mne vítal s neobyčejnou radostí. Po večeři jsem pokračoval s ozdobou našeho vánočního stromčku.

Tento příběh však není ojedinělý. Během druhé světové války jsem unikl vyložené tragédii několikrát, takže kamarádi mi dali přezdívkou "děcko náhody". Jednou (ještě za války) jsem se zřítíl s hořícím Spitfirem. Nevysvětlitelnou záhadou letoun po dopadu na zem přestal hořet. To byl zážrak, protože záchranám to vzalo hodinu, než mne vyprostili z hromady trosek. K údivu všech - byl jsem nezraněn a měl jenom pár odřenin. Kdo mne vedl na správné místo do "oka" té bouře? Kdo pilotoval to letadlo, když bylo právě nad přistávací plochou. To se prostě vysvětlit nedá. Ač nejsem nábožensky založený, myslím, že nějaká moc existuje. Možná že náš život je přece jenom předurčený a podle toho se jede. Jestliže je můj anděl strážný opravdu takový chlapík - zasloužil by si to nejvyšší vyznamenání, jaké existuje. Moje vděčnost je nekonečná...

Vyjímečná kniha: "Žďáráci v letectvu krále Anglie, 1940-1945", 108 stran. Napsali ji Karel Černý /nar. 1965 v Novém městě na Moravě/ a Bc. Petr Krčál /nar. 1964 ve Velkém Meziříčí/. Ti 4 hrdinové jsou: Jindřich Leskauer, Arnošt Zábrš, Vladislav Břečka a Jindřich Bílek. Každý z nich měl jiný osud. V knize jsou také

V Anglii nás dobře reprezentoval boxér Vilém /Vilda/ Jakš, nar. 25.4. 1910 v Bratčicích. Padl na Biskajském zálivu 21.8.1943 - Liberátoru velitel W/Cdr. J. Breitceti.

fotografie poručíků Svatoně a Holenáře, jakož i bratří Matu-sových z Chrudimě. Jsou tam i tyto cifry: v RAF sloužilo za války 2.422 Čechoslováků a 486 jich přišlo o život. -- Karel Černý byl zvolen v r. 2002 poslancem ČSSD za Vysočinu. Byl upozorněn, že v Kanadě je několik "zapomenutých" vál. veteránů /např. Josef Hynek, Josef Svaton, Bohuslav Velvarský, Fred Kittel/. Upozornil na to paní ministryni obrany ČR a ta mu odpověděla, že až bude schválena novela zákona č. 170/2002 Sb., bude tím otevřena cesta k ocenění právě těchto veteránů. -- O vál. veterány v Kanadě se má zajímat český obranný attaché ve Washingtonu. S gen. R. Kotilem jsme měli čilý kontakt, ale nyní se dovídáme, že novým attaché je brig. generál Emil Pupis. Bude se s ním rádi za "KL" spolupracovat. -- "Zvon" /New York/ měl článek o Vilému Kauder-sovi, MC, od 311., nar. 22.3.1910 v Praze. Žije v USA. -- Ing. E. Zucker od 310. Sq. napsal knížku o G/C Janu Gellnerovi od 311. Janův strýc Karel Gellner oslavil nedávno v Ml. Boleslavi 92. narozeniny. -- Vojtěch Kubalík od 311., nar. 1919, zemřel v Zábřehu n.M. v roce 2000. -- Na majora Viktora Kašíka stále vzpomínají lidé v Rostokách u Prahy v dobrém. Jen jeho ulice obnovena nebyla. -- J. Toncar, byl zklamán, že Dudácký festival Strakončích vyhrálí Skotové. -- Am. firma postavila pro sběratele 5 letadel typu i te 262. -- Vyšla kniha L. Kudrny "Čs. letci ve V. Británii a válečné fenomény", 249 Kč. -- Býv. WAAFKa kpt. Alena Šverdíková-Dulina zemřela v Praze 4. 6. 2006. Sdělila nám to L. Šverdíková z Černošic.

Vzácné foto "veselé kopy": zleva - Zdeněk Palme /15.8.1914-10.4.1945/, Prokop Brázda /2.7.1915-24.4.1942/, lidický Josef Horák /24.6.1915-18.1.1949/ a František Pšurný /25.1.1916-únor 1997/.

ZASTI Flying School, Lusaka, Zambia, prosinec 1973: hlavní let. instruktor Capt. M.A. Liškutín, DFC, AFC se svými žáky. Má morální nárok na uznání z min. obrany v Praze. Narodil se 23.8.1919 v Jirí-kovicích a žije ve Farehamu v Anglii. Sloužil jako pilot u 145. a 313. perutí, po únoru 48 znovu létal v RAF. Napsal a vydal celou řadu knih, např. "Challenge in the Air", "Až nad oblaky leť", "Letecká služba", "Bouřlivá oblaka". Přispíval do různých publikací a přednášel mladým lidem. Často se vracel ke kořenu všeho zla v naší historii: byl to podle něho únor 1948. Je to muž, který se nesmířil s cizí nadvládou.

Letiště Manston, srpen 1945: zleva - Karel Sláma, příslušnice WAAF majorka Růžena Klocová a František Alasářík. Klocová byla ubita v kom. vězení v Jihlavě v r. 1949. /Děkujeme Járovi Popelkovi./

O VOJÁCÍCH

ni kapitoly budou vysílány na TV v Anglii. Autor tvrdí, že v Mnichově nemel Chamberlain svého překladatele a německý "ex-

OBRANA:

Armáda zeštíhlí, civilní úředníci však zůstanou

Praha/ Reforma ministryně obrany Vlasty Parkanové má armádu zeštíhlit, přesto ale bude na tři vojáky připadat jeden civilista. Poslanci ale žádají vysvětlit tak vysokého počtu civilistů. Vádí jim také, že se armáda snižuje rozpočet. Při vstupu do NATO jsme sli-

bili více peněz. Vyšla kniha Davida Reynoldse "Summits-Six meetings that shaped the 20th Century". Hlavní kapitoly budou vysílány na TV v Anglii. Autor tvrdí, že v Mnichově nemel Chamberlain svého překladatele a německý "expert" ho údajně popletl, že se jednalo o Jugoslávii. Podobně na summitu ve Vídni v r.1961 to byl ruský překladatel, který způsobil nedorozumění mezi Chruščovem a Kennedym. --Vyšel článek Jiřího Hofmana "Český Malín-Lidice volynských Čechů". Cituje kroniku J.Martinovského, který sloužil ve Svobodově armádě: o život přišlo v červenci 1943 374 osob české národnosti. --"Nový Polygon" č.6/2006 měl článek o věznění záp.důstojníka Tomáše Sedláčka v "Domečku" v r. 1951. Autorovi M.Kroupovi se podařilo najít v Praze 5 jeho surového vyšetřovatele Jaroslava Řiřicu, 84. Samozřejmě: "plnil rozkazy". --Ve Štěrbolích bude ulice Generála Laudona. Vyznamenal se v bitvě, která tam proběhla 6.5.1757. --Má někdo stará čísla "Národního osvobození", která vyšla v Anglii před rokem 1989? V tiráži současné pražské publikace stejného jména jsou exilové roky vynechány. --Ivan Brož napsal článek "Případ Maxwell". Narodil se jako Ludvík Hoch 10.6.1923 v Solotvi-

Cholmondeley Park v Anglii v létě roku 1940: první návštěva presidenta dr.E.Beneše. Po jeho pravici je gen.S.Ingr a na druhé straně gen.J.Znamenáček.

ZAPOMENUTÝ HRDINA

12. března 1962 - před 45 lety zemřel v Praze generál Karel PALEČEK, významná osobnost 1. a II. zahraničního odboje. Narodil se 28. ledna 1896 v Plzni. Narukoval do 1. světové války. Od roku 1916 byl příslušníkem Čsl. legie v Rusku a zúčastnil se bitvy u Zborova. Po válce byl důstojníkem z povolání a prvním posádkovým městem mu byla Kroměříž. Od roku 1931 byl vojenským zpravodajcem a uštědřil vojenské zpravodajské služby působil až do okupace ČSR. V roce 1939 odletěl spolu dalšími zpravodajskými důstojníky vedenými plk.gšt. Františkem Moravcem do Británie. Zpočátku působil v Paříži až do porážky Francie. V polovině roku 1940 se vrátil do Británie. V Londýně byl zařazen do funkce přednosty šifrové skupiny a od července 1942 byl přednostou Zvláštní skupiny D, která připravovala a vysílala parašutisty na území okupované vlasti. Před koncem války se přesunul na osvobozené území, kde byl v dubnu 1945 v Košicích zařazen do nově se tvořícího ministerstva obrany ČSR. Po návratu do Prahy v květnu 1945 působil na MNO v řadě funkcí a naposledy v srpnu 1948 byl ustanoven velitelem Výsadkového vojska. Krátce na to byl jmenován brigádním generálem. Po únoru 1948 však byla na něho upoutána pozornost. Jeho postavení se komplikovalo a v listopadu 1949 byl zatčen a vězněn. Na základě zmanipulovaných důkazů byl v roce 1950 odsouzen Státním soudem k 9 letům vězení, zrušit občanských práv, degradaci, vysoké finanční pokuty a ztrátě většiny majetku. Trest si odpykával v Leopoldově. V rámci vyšetřování nezákonných praktik Reicina a jeho oddělení OBZ byl přešetřen i případ Karla Palečka a v květnu 1952 byl v tichosti propuštěn z leopoldovské věznice. Po listopadu 1989 byl plně rehabilitován a posmrtně byl povýšen do hodnosti generálporučíka.

U Tobruku bojovali nejen naši, ale také polští Karpatsští střelci a "Tobruček"! Když teď se film o Tobruku dostane do českých kin, bývalí bojovníci od Tobruku mají obavy, že se na "Tobručka" zapomnělo! Máme v archivu deník, který během služby u Tobruku psal MUDr. Dezider Hercz./

ně na Podk. Rusi, sloužil v angl.armádě jako Robert Maxwell a byl za chrabrost vyznamenán samotným maršálem Montgomerym. Po válce se stal poslancem za angl.Labour Party a tiskovým magnátem. Zpráva, že jeho mrtvola byla nalezena v moři, blízko jeho jachty u Kanárských ostrovů 5.listopadu 1991, byla světovou senzací. Je pochován v Izraeli. --Z původníci 700 našich u Tobruku žije už jen asi 40. Bob Velvarský se dobře pamatuje na některé z nich: M.Kratochvíla-Bittona, Toníka Částku, Pavla Taubera, Pepíka Polívku a Milana Malého. Bob oslavil v Abbotsfordu, BC v tichosti své 86.narozeniny. Tvrdí, že kdykoliv jde kolem pohřebního ústavu, tak všichni zaměstnanci nastoupí venku do řady a salutují mu. --Důležité informace poskytl Američanům na podzim 1948 dva důstojníci čs.zpravodajské služby kpt.Fejfar a kpt. Jarábek. Kde žijí dnes? --Podrobné informace o čs.lékařích ve službách Britské armády v letech 1940-1945 uveřejnil historik Ivan Procházka v č.2 "Historie a vojensství". Jedná se asi o 200 osob. --Arm.generál Všeticka byl nacisty popraven v r.1943 za svou činnost v Obraně národa. V Brně žije jeho vdova Milada, 92. --Jiří Čvančara vydal III.díl knihy "Někomu život, někomu smrt". --Jiří Havel se zajímá o voj.historii. Byl překvapen, když se dověděl, že skupina lti čs.zpravodajských důstojníků vedená majorem Moravcem, která uletěla do Anglie několik hodin před německou okupací, s pomocí Angličanů dostala do Anglie přes Varšavu také příslušníky svých rodin. --Vyšla kniha Viktora Fice "Čs.legie v Rusku 1914-1918". V propagačním materiálu je autor uveden jako Miroslav Fič, česko-britského původu. Ve skutečnosti to byl Profesor Emeritus na Brock University v St.Catharines, Ont. Před tím učil v Kuala Lumpur v Malázii. --E.Stehlík měl 13.11.07 v Senátu přednášku o účasti čs.vojáků v III. protikom.odboji. Zmínil se o 10.000 mužích, kteří byli během studené války součástí am.armády v Německu a o skupině kolem plk.gšt.Karla J.Procházky. /Dodali jsme mu informace, jak to bylo v Kanadě, včetně akcí montrealské skupiny kolem npor.Jaroslava Křiváka. /

--Vyjíměčná kniha J.Šolce "Po boku presidenta". --

Ríká někomu něco jméno Josef Slimovich nebo Slinowicz? Byl činný za války v Obraně národa. --Armáda nebude budovat vojenskou základnu v Přáslavicích u Olomouce. --Jsou svědci zastřelení kap.V.Morávka Cestapem v Dejvicích 21.3.1942. Záhadou zůstává, jak bylo možné, že Morávek vypálil z pistole na 50 ran a nikoho netrefil. Gestapo našlo v jeho tašce fotografie mužů paraskupiny SILVER A se jménem pardubického fotografa. --Zora Dvořáková dostala Cenu M.Ivanova. --Voj.technické Museum Lešany bude otevřeno od

24.5.08. --"Kaleidoskop-Journal legionářských tradic" lze objednat na: ALL PRODUCTION, POBox 732, 111 21 Praha 1. Cena za 4 čísla: 160 Kč. --Gen.Miroslav Kácha/ročník 1923/ byl vězněn Němci, ale za komunistů to bylo horší. Na svobodu šel až v r. 1960. Řekl nedávno novinářům, že rozkaz k atentátu na Heydricha by nedal. --V Torontě žijící kpt.Fred Kittel byl za války u Dunkirku s naší brigádou jako čs.občan německé národnosti /soc.demokrat/. Když se v r. 1945 vrátil do rodného Knova, byl svědkem odsunu sud.Němců a dostal na srozuměnou, aby odešel s nimi. --Plk.Oskar Pejša/nar. 1896/ zemřel v Chicagu v r.1979. Vedl pobočku Svazu čs.důstojníků v exilu. --Obětavý F.Müller oslavil ve Vlášimi "75". --V Ústředí ČSOL je J.Chejstovský. Snaží se pomoci, kde může.

Za svobodu bojoval v africké poušti

Hrdinu od Tobruku Stanislava Hněličku vyznamenal prezident Václav Klaus na Hradě 28. října

Praha - Zlé sny z bojů u Tobruku se Stanislavu Hněličkovi (85) vracejí dodnes. Prý ale už ne tak často jako krátce po druhé světové válce.

"Tehdy mne trápily každou noc. Zejména když se mi do nich plety zážitky z výsledků komunistické bezpečnosti, protože jsem jim pod nosem převedl na Západ katolického děkana Němce. A jestliže se mne ptáte na to peklo v africké poušti, tak jste se mi postaral o další nepěkný sen," říká plukovník Hnělička. A smílivě si povzdychne: "To si před tím nedělním maratonek na Pražském hradě moc neodpočínám."

Hrdinu od Tobruku totiž do Vladislavského sálu pozval prezident Václav Klaus, aby mu v den státního svátku udělil vysoké vyznamenání.

Jedno - Medaili Za chrabrost - válečný veterán už má. Tomáš Jakl

z Vojenského historického ústavu čte z rozkazu Československé vojenské mise v Jeruzalémě: "Svobodník Stanislav Hnělička jako první z průzkumných hlídek odvážně vnikl 10. prosince 1941 do opevněného nepřátelského postavení a zúčastnil se největšího počtu riskantních průzkumných hlídek své čety. V bojích vždy projevoval odvahu a srdatost."

Co se vlastně tehdy v prosinci 1941 u Tobruku stalo? Těch pár vět z rozkazu prý vůbec nevystihuje, co vojáci při utajovaném průniku do nepřátelských pozic prožívali.

"Nejprve jsme se za svítání proplazili minovým polem, v tichosti přestříhali ostatní dráty, přeskakovali zbytky překážek... a pak už jen čekali, odkud to do vás Němci či Italové zblízka, nasypou". Tenkrát ale nenasypali, protože jsme zaútočili tak ne-

očekávaně, že utekli," vzpomíná Hnělička. V pouštní teži se při dělostřeleckém osířování a křížové palbě z pevností nebral ohled ani na raněné. "Napětím se dusíte, chcete přežít. Pro nás, 'zrádce' z protektorátu, neexistovalo zajetí. Raději bychom se zastřelili," vysvětluje.

K nejhorším Hněličkovým zážitkům přesto nepatří poušť, ale útek z protektorátu přes zasněžené Alpy. "Chlěl jsem bojovat s nacisty, ale naprostá samota, mraz a hlad mne zaskočily. Bál jsem se tři dny usnout, abych neumřel," líčí cestu ke Spojencům. Po válce ho pronásledoval komunistický režim.

Nyní radi režiséroví Václavu Marhoulvi při natáčení válečného velkofilmu Tobruk. "Mám zprávy z Afriky. Bude to dobrý film," oznamuje Hnělička JANGA ZDÍK

Stanislav Hnělička bojoval u Tobruku

O PARAŠUTISTECH

S vydatnou pomocí sezemického p.star-

Gabčíku a Kubiši, promiňte zpoždění

V Dáblích bude pomník parašutistů a odbojářů z nacistické okupace. Není jich tak málo, jak občas naše umoučené sebestmírkačství drbe. A jejich činy měly velký smysl. Třeba atentát na Reinharda Heydricha. Ostatky těch, kdo tohoto technologa smrti zabili, Jana Kubiše a Josefa Gabčíka, byly také objeveny v jámě dáblíckého hřbitova. Už víme, kde jsou „hroby“ hrdinů. Po dvaasedesáti letech od války jsme je dohledali.

Dlouhá léta (krom krátkých pokusů o pravdu) byl čin bojovníků z desantu Anthropoid oficiálně zpochybňován a zapominán. Prý „neodpovědné hazardérství“. Tehdy neměl význam jiný odboj než komunistický a jiná armáda než Rudá. Proti atentátu na zastupujícího říšského protektora se argumentovalo následným terorem; množstvím obětí, prý zbytečných. Ano, nacisté rozpoutali mstivé masakry. Nicméně dopustit by se jich asi i Heydrich, pokud by nefungoval plán cukru a biče, s nímž přišel pacifikovat protektorát Böhmen und Mähren. Zavedl stanné právo. Trestry smrti pro ty, kteří vadili „pořádku“. Pozatýkal například sokolské funkcionáře. Uvalil nucenou správu na majetky šlechtických rodů, jež projeví loajalitu s českým národem. Zintenzivnil protizidovský teror. A zejména: účinně likvidoval odboj.

Pracujícímu lidu – zejména ze zbrojního průmyslu – však strýček Reinhard ukázal vřidnou tvář. Spolupracoval s odbory, ve válečné výrobě zlepšil podmínky pro zaměstnance. Zvýšil potravinové dávky. Zavedl bezplatné rekreace. Rozdával dělníkům boty a lístky do kin a divadel. Osíle zakročil proti rozšířené šmelině s potravinami. Jak udává Detlef Brandes v knize Češi pod německým protektorátem mezi 404 rozsudky smrti, které vynesl v té době stanný soud, bylo 169 odsouzených právě keřasů.

Brutalitou k jednomu a uplácením druhých Reinhard Heydrich měnil protektorátní situaci, pro nacisty nepřijemnou. „Před Heydrichem“ byl odboj rozsáhlý. Vyostřená protiněmecká nálada. Sabotáže. Nechtěl pracovat pro okupanty. Katastrofální zásobovací situace. Hrozily stávky, ba šuškal se o generální... To všechno velmi schopný Heydrich měnil. A zejména zničil odbojová centra. Naše pověst v protihitlerovském světě uvadala. Měnili jsme se v poslušné vazaly nacistů. Proto byl atentát na Heydricha záležitostí potřebnou a významnou.

A připomeňme jeho plán na „vyřešení“ Čechů coby národa. Ty „dobré rasy a dobrého smýšlení“ ponechati. „Vadnou rasu s vadným smýšlením“ vyhnat. Nevyráženou vrstvu vyzkoušet a pak dobře smýšlející špatnou rasu nasadit na práci a znemožnit ji mít děti. Rasově dobré, ale špatně smýšlející bud násilím poněmčet, a nepůjde-li to, potom s touto elitou ke zdi. Tak to měl Heydrich vymyšlené. Nezdařilo se. dva stateční muži ho zabili. A jejich čin se zdál proto, že za nimi stáli stejně odvážné a hrdé smyslejší ženy a muži, parašutisté i odbojáři. To, že se k jejich akci stavěla minulá moc s nechtutí, svědčí o tupé ideologičnosti. Zvlášť v souvislosti s adorací katastrofální vojenské operace u Dukly, v níž zbytečně zahynuly tisíce statečných vojáků našich i sovětských.

Zijeme dobu k historii lhostejnou, ale lze se z té nechtutí k dějinám vytrhnout. Například když je potřeba účty ke statečným. Kdysi svým činem prolomili mnohem dramatictější netečnost: lhostejnost k tomu, *e působením zastupu-

jícího říšského protektora Reinharda Heydricha začíná zdejší obyvatelstvo pomalu zahnívat až k neodvratné kolektivní smrti. Připomeňme též: zasloužili se, abychom byli i nadále počítáni mezi ty na správné straně. Nejsem velký přítel pomníků. Nicméně v tomto případě je dobře, že bude stát. Připomene lidi a činy. A také, aby upomínal na čas, v němž nestál. Neboť dobu lze hodnotit nejen podle toho, čeho si váží. Mnohdy ji přesněji a pravdivěji posoudíme dle toho, čeho si neváží.

Navíc je dobré provždy vědět, kde leží odvážní. A října 2007 DNES Vladimír Kučera

Hlavní stan francouzské Cizinecké legie v sev. Africe, Sidi bel Abbes v srpnu 1939: zleva: J. Holena, Antonín Staněk a Jindřich Čoupek. Byli to Brňáci a společně odešli do Polska a do Francie. Jejich cesty se rozešly v Cholmondeley Parku. Jak skončili první 2 nevíme, ale osud Jindřicha Čoupeka je známý do nejmenších podrobností: narozen 2.2.1918 v Brně-Komíně, byl vycvičen jako parašutista a zařazen do výsadku BIVOUAC /velitel:František Pospíšil, další člen:Libor Zapletal/. Všichni 3 vysadil Leo Anderle 28.4.1942 u dvora Požáry u Křivokláta /námsto na moravském Slovácku/. Všichni 3 byli postupně Gestapem zatčeni a popraveni: Pospíšil byl zastřelen v Terezíně, Zapletal předstíral spolupráci s Gestapem, unikl a byl zatčen Gestapem při pokusu o přechod do Švýcarska a byl zavražděn v Mauthausenu. Jindřich Čoupek byl popraven v Mauthausenu. Z archívů vyplývá, že mluvil několika jazyky a v Anglii působil jako překladatel při výcviku parašutistů; byl vynikajícím sokolským cvičitelem. Gestapo vyvraždilo celou jeho rodinu s výjimkou jeho matky Josefy, roz. Staňkové, která se s jeho otcem Ondřejem rozvedla v r.1925, a jeho sestry Jiřiny, která žila s matkou.

Setonovo „dítě“ Woodcraft Rangers mají jen tábořiště poblíž L. Angeles. –V České Skalici uctili památku Jiřího Šimáněho-Šípy, býv. Okr. velitele Junáka v Náchodě. StBáci ho utloukli 11.11.1975. –Lady Olave Baden-Powellová /1889-1977/ byla v Praze v r.1966. Uvítal ji R.Plajner a Vlasta Košová. –Dušan Odehnal-SAM nám poslal několik variant chodského skautského znaku; Kvasice mu vyhovují. –Kamená mohyla na Ivančenské má být prohlášena za Národní památku. –U kolébky skautingu v Uh. Hradišti byl film. režisér Elmar Klos. Zemřel 19.7.1993. Člá-

nek o něm nám poslal F.Petlák-FERA. –14.10.1951 se 11 mládů-skautů pokusilo o útek z jáchymovského lágru XII. Neuspěli. /Dnes žije jen br. Kukal. /–Skauti si oblíbili Rajskou boudu v Malenovicích. –Bylo potvrzeno, že „Stříbrného vlka“ může mít jen 6 žijících českých skautů. –Jindřichův Hradec má skautský univerzální dům; schází se tam 7 skautských oddílů a 5 různých sdružení dětí. –Původní vlajku 1.oddílu v Roztokách u Prahy zhotovil v r.1938 J.Jonáš. Dosud existuje.

Brněnský skaut v RAF

Dne 29. ledna 1918 se Byaně u Valašského Meziříčí narodil Jaroslav Kaláček. Rodina se ale na začátku 20. let přestěhovala do Brna. Jaroslav se od mládí věnoval skautingu, v pozdějších letech byl zářem oddílu v Brně-Zabovřeskách. Po absolvování tříleté německé obchodní školy nastoupil na prezenční vojenskou službu k Horskému

pěšímu pluku 3 dislokovanému na Podkarpatské Rusi. Po okupaci republiky německou brannou mocí odešel Jaroslav ilegálně do Polska, kde vstoupil do formující se čs. jednotky. V červenci 1939 odplul lodí Castelholm z Polska do Francie. Podobně jako další čs. vojáci byl nejprve zařazen do Cizinecké legie, výcvikem prošel v africkém Sidi-bell-Abbes. Po vypuknutí války odplul lodním transportem do Fran-

cie. Ve středisku čs. armády v Agde nejprve nastoupil k I. pěšímu pluku, poté byl odvelen do poddůstojnické školy. V květnu 1940 byl přemístěn k letecké skupině. O jeho funkčním zařazení u čs. letectva ve Francii bohužel nejsou v dostupných pramenech relevantní informace.

Po kapitulaci Francie se Jaroslav Kaláček dostal k Port Vendres lodi Appapa do Velké Británie. Zde v červenci 1940 vstoupil do Královského letectva RAF. Zařazen byl jako voják pro všeobecné služby (ACH/GD). Sloužil postupně v všech třech státech perutií i v britských jednotkách. V roce 1942 byl u 310. čs. stíhací peruti přeznačen do funkce zbrojáře (Armourer). V roce 1943 byl Jaroslav přemístěn na základnu v St. Athan k leteckému výcviku. U I. Signal School (spojovací škola) v Cranwellu absolvoval kurz pro radiotelegrafisty (WOP). Po jeho ukončení byl povýšen do anglické hodnosti Sergeant a odvelen ke stíleckému výcviku k 8. A. G. S. (škola palubních stílečů) do skotského Evantonu. Zde byla bohužel letecká kariéra Jaroslava Kaláčka tragicky ukončena. Dne 10. července 1944 odstartoval na palubě letounu Anson Mk. I NK477 k cvičnému letu. Polský pilot Sgt. Scigala ztratil v nízké výšce nad letadlem kontrolu. Stroj se zřítil a všichni členové posádky zahynuli. Jaroslav Kaláček byl dne 14. července 1944 pohřben na hřbitově v Kilearnu v hrabství Rosshire.

Za bojovou činnost byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939, čs. vojenskou medailí Za zásluhy, pamětní medailí Čs. armády v zahraničí se šňitky F. VB a britskou medailí 1939-1945 Star. V roce 1991 byl povýšen do hodnosti majora letectva in Memoriam.

Ing. Bohumil Bernášek

O SKAUTECH

Legendární „Brňoušek“ či Brňo, p. učitel Jaroslav Nobilis, vedoucí 4.oddílu v Pardubicích v r.1946.

aktualita

Paní M.Škodová je známá lidová léčitelka a odhadne i na dálku Vaše neduhy. S manželem Antonínem mají v Sibříně č.8 /blízko Úval/ firmu, která vyrábí bylinkové sirupy, medoviny, bylinkové čaje, ovocné džemy s bylinkami, medové pochoutky a chuťovky. Jedním z dodavatelů firmy jsou manželé Svít-kovi z Přimdy, kteří operují na 500 úlů. Kdo tvrdil, že naši lidé nejsou podnikaví?-- Prof.A.Kulheimová poslala dopis Čs. ústavu zahraničnímu v Praze, v kterém se přimlouvala, aby se našla cesta, jak ocenit činnost redaktorů a vydavatelů kra-janských periodik v zahraničí. V dopise je malá chyba: "KL" vycházejí už 41 let.--Nový slovenský ambasador v Rakousku: prof.dr.Jozef Klimko.--Pod kostelem v Žalobíně u Vranova n. Teplou se našlo několik kg zlatých mincí ze 16.století.-- Kvalitní pivovar Bernard v Humpolci vlastní Stanislav Ber-nard. Rozhodl, že 50% akci prodá belgické firmě Duval.--Rad-ní v Českém Těšíně odmítli návrh, aby z názvu města bylo

Kanadská ambasáda v Praze, dne 8.ledna 2008: zprava-Pavla Bartůňková, redaktorka "Kanadské Mozaiky", Jeho Excellen-ce Michael Calcott v roli kanadského velvyslance, dále: p.Yvon Turcotte, ve funkci kulturního a obchodního attache, a Ing. Mirko Janeček, vydavatel "Kanadských Listů" od roku 1966. Bylo konstatováno, že první dny po zrušení kanadských víz pro občany ČR byly chaotické, ale po zave-dení některých opatření na letišti v Ruzyni, nejsou pro-blémy. Jinak chybí kanadský vojenský attaché v Praze. MJ

PŘEDÁNÍ STŘÍBRNÉ PAMĚTNÍ MEDAILE

Z pověření ministra zahraničních věcí České republiky předal velvyslanec ČR v Albánii M. Šindler 22. března 2007 stříbrnou pamětní medaili MZV ČR společně s dopisem ministra zahraničních věcí ČR prof. Hlmi Bimbashimu, zakladateli Společnosti přátel ČR v Albánii, někdejšímu absolventu VŠCHT v Praze, významnému vědci v oboru chemie.

☺ Mario přicestuje do Grónska a vidí tam laciné tulení kožichy. Kus za 500 dolarů – to se vyplatí! Koupí kožich, zabalí a pošle manželce. Aby nemusela platit velké clo, napíše do deklarace: Hodnota 150 dolarů.

Za několik dnů dostane od manželky telegram: „Pošti ještě dva – prodala jsem ho za 200 dolarů – Edit.“

☺ Povídá soudce obžalovanému: „Muže někdo dosvědčit, že máte v místě dobrou pověst?“ „Jo, tady okrskový policista.“ Ale ten vyskočí: „Tak pardon, já obžalovaného vůbec neznám!“ Na to obžalovaný s úsměvem „No prosím, není to nejlepší vysvědčení?“

Mikulovský zámek do restituce?

Poslední šanci pro některé aristokratické rody, na něž se nevztahoval český restituční zákon, se staly tzv. určovací žaloby. Rozšířily se zejména poté, co jeden z příslušníků rodu Kinských žijící v současnosti v Argentíně, v dílčích kauzách úspěš. Jenže právě celá kauza s majetkem rodu Kinských, která se týkala mimo jiné i slavného paláce rodu na pražském Staroměstské náměstí, vedla i k rozhodnutí Ústavního soudu. Ten praxi podávání určovacích žalob odmítl jako určitý způsob obcházení zákona. Poté, co celou kauzu notně rozvířil tisk a politici, již také Kinský s žád-ným svým návrhem neuspěl. Nicméně bývalí aristokraté se často nechtějí vzdát.

Mezi podobné tvrdohlavce patří i Mercedes Dietrich-steinová, jejímuž rodu v minulosti patřil například zámek v Mikulově. Mercedes Dietrichsteinová se snaží dokázat, že právoplatným vlastníkem rozsáhlého majetku na Mora-vě byl její otec Alexander, který zemřel až v roce 1965. Po-kud by se jí to podařilo, jako jeho jediná dědička by získala zpět celé panství. Zajímavé je také kauze je především skutečnost, že Mercedes Dietrichsteinová o majetek pů-vodně neusilovala a naopak do expozice na zámku zapůj-čila některé cenné předměty. Zlom přišel až v lednu 2005. Od té doby probíhá spor, který zdržuje i samotná šlech-tična, která neustále mění žalobu i seznam nemovitostí, o které usiluje. Rozhodně však ve výtu nechce samotný mikulovský zámek, který v současnosti patří Jihomorav-skému kraji. Naopak princezna Mercedes podle posled-ních zpráv nechce bojovat o rodovou hrobku, kterou ne-dávno nechala nákladem 70 miliónů korun obnovit město. Krajský úřad příliš nepředpokládá, že by potomek jedno-ho z nejvýznamnějších jihomoravských šlechtických rodů dokázal prostřednictvím soudů prosadit navrácení nemo-vitostí do vlastnictví své rodiny. Podobně ani město si po-dobné starosti příliš nepřipouští. Pokud by však došlo k nějakému zlomu, představitelé Mikulova nechtějí ztrácet hlavu – jsou připraveni okamžitě s princeznou Mercedes začít jednat o další spolupráci. Zároveň se však neobává-jí, že by nemovitosti při změně majitele začaly chátrat.

Nicméně dějiny restitucí v České republice nabízejí různé scénáře – v některých případech staronoví šlechtic-ti vlastníci vrátili budovám starý lesk a učinili je opět ozd-obou celého regionu, jindy se však naopak snažili rychle rozprodat zachované mobilii a nemovitosti nechali chá-trat nebo je prodali různým podivným spekulantům. Roz-hodně však mikulovský zámek představuje vysoce atrak-tivní majetek, o který rozhodně stojí za to bojovat, třeba i u soudu.

(MaFr)

odstraněno slovo "český". Také "Slezs-ký Těšín" propadl.--Senát schválil no-velu zákona, který umožní, že bude tre-stán každý, kdo užívá, vystavuje nebo šíří symboly spojené s komunistickým hnutím. /Podobný zákon platil v Němec-ku po válce po pádu nacizmu./--Zemřeli: huč.skladatel Petr Eben, 78 a spisova-telka Jarmila Loukotková, 84.--Vyšla kni-ha Alfréda Kantora o Tereziíně a Osvěti-mi. Má 167 kreseb.--Peruánský vyslanec otevřel v Brně vý-stavu fotografií E. Ingrise.--"Dům u My-šáka" na Smíchově je otevřen veřejnosti. Známa kavárna bude v provozu co nevidět.--Sdělit nám to Jan Kněžíněk, šéf praž-ských památkářů.--Spor o zámek Opočno jde k Evropskému soudu.

Paní A.Petzoldová chce Hlubokou a Johanna Kammerlanderová si dělá nárok na Hrubý Rohatec u Blanska.--Karlínské diva-dlo dostalo "Cenu hl.města Prahy" za přestavbu po povodni. Na restauraci pracovalo na 600 dobrovolníků pod dohledem nejlepších firem v tom oboru.--Před 30ti lety zemřel v An-glii exulant Adolf Mokřý, nar.8.6.1900 ve Žďáru na Moravě.--Největším českým přírodovědcem a lékařem byl bezesporu Jan Evangelista Purkyně /nar.17.12.1787 v Libochovicích, zemřel 28.6.1869 v Praze/.--Soudí se, že F.Procházka zmizel s 560ti miliony korun/ukradenými firmě Exchange/do Izraele.Prošel tam speciálním kurzem v užívání ručních zbraní a měl tam přátele. Kamarádům také řekl, že se jednou přestěhuje do Ka-nady a tam zmizí, jako "Eskymo" Welzl.--Ve Skalici vzpomněli 80.výročí smrti MUDr.Pavla Blaha, místního rodáka. Působil v Luhačovicích.--Prez.Klaus dostal 10.6.2007 v Lidicích člen-skou legitimaci "Klubu autorů literatury faktu", z rukou šéf-redaktora revue "Přísně tajné!", PhDr.Karla Richtra, CSc.Revue vychází pravidelně od května 1997.--Vít Kumpera by chtěl do-stat zpět zámek Koloděje. Patřil jeho otci-majiteli pražské Waltrovky, Antonínovi, který zemřel v Brazílii v r.1990.--Mi-chal Rabas byl jako hejtman Pardubického kraje oblíbený a jeho smrt zarmoutila i občany Horní Čermné. Bylo mu 43 let.--V Bratronicích u Kladna zemřel herec Petr Haničinec, 77.--Nakl.Computer Press vydal knihu F.Ernera "Druhá světová vál-ka: Češi a Slováci". Má 13 nahrávek na CD-ROM. Cena 1280 Kč.--Z Brna se ozvali Dája a Standa Hladíkovi; ze Sezimova Ústí Miloš Trnka.--B.Dačák nám ze Vse-tína poslal čtivou knihu "Radovány poznou" a revue "Valašsko", č.9/2007.Děkujeme.--RNDr.Jitka Seitlová se stala zástupkyní veřejného ochránce lidských práv, Údolní 39,602 00 Brno.Je nadmíru spokojena.--Arch.Ivan Filip se nám pochlubil, že jeho syn pracuje v Centrále Eurobanky v Lu-cemburku. Ivana trápí srdce a žíly, ale bojuje statečně. Pracuje i na své knize "Vláda T.Vo-lošina a Karpatská Ukrajina".Na toto téma měl v Praze několik vynikajících přednášek.--Krás-nou ván.kartu jsme dostali od býv.skauta z ledče n.Sázavou a dnešního tit.biskupa li-tomyšlského, Mons.ThDr.Jaroslava Škarvady. /Stále živá je vzpomínka, jak jsem s ním a Otcem Ovečkou v 70.letech navštívil Monte Cassino, si dovolil poznamenat vyd.t.1./--Víte, že "V Neumětělech se věřilo a věří, že zde šemík, věrný kůň rytíře Horymíra, zako-pán leží"? Náhrobek je z brdské hory Pleši-vec, o kterém se traduje, že je magický.Ves-nice je nedaleko Karištejna.--I komunista Ransdorf připěl na postavení pomníku M.Ho-rákové v parku pankráckého náměstí Hrdinů.

"Byla velká vlastenka a socialistka", řekl a daro-val 20.000 Kč.Autorem pomníku bu-de sochař M.Knobloch.

☺ Policiji přivedl žebračka na policejní stanici a řekla velitel: „Tento chlap žebrač na zakázaném místě.“

„Zaplatí pokutu pět set korun!“ rozhodl okamžitě velitel. „Pane policiji, ale já jsem vyžehnal jenom čtyři sta korun.“ Po chvíli poroučí velitel svému podřízenému: „Odved ho zpět na to samé místo, ať to dožehrá na zaplacení celé pokuty!“

Z PROCHÁZKY PRAHOU

Valdštejnské náměstí 163/2 F.X. Šalda stížen zájem žen. Z té trojice si dělala legraci celá Praha. Spisovatelka KUZENA SVO-BODOVÁ, takřka stejně starý F.X. ŠALDA a o deset let starší ma-lička ZDENKA BRAUNEROVÁ. Obě dámy se o mladého muže, jak to říci elegantně, nu, dělaly v roce 1900 mu společně našly a zatřídily byt na Valdštejnském náměstí, v domě U tří růží.

Slavná malířka dala nejednou ve svém životě průchod ochránítel-ským, bezmála mateřským citům k mladším mužům – také Šalda byl v jejich očích zranitelný a neprak-tický, „životu neznohý zlozřek“, oprav-dový Don Quijote.

Náklonnost Braunerové k Šal-dovi trvala do roku 1903, potom zvítězila zárlivost vzájemné sou-pečivosti žen a konec konců – ma-lička si našla nový objekt pro svou starostlivou péči, o pětadvacet let mladšího knížete a spisovatele Mi-loše Marienu.

Nová česká velvyslankyně při Evropské unii byla jmenována

Milena Videnová

Současného českého velvyslance při EU Jana Kohouta nahradila bývalá ministryně zemědělství Milena Vi-cenová. Dvaapadesátiletá Videnová nyní pracuje jako generální sekre-tářka na ministerstvu pro místní roz-voj a má na starost hlavně čerpá-ní peněz z evropských fondů. Ne-ní členkou žádné politické strany a ovládá čtyři jazyky. Ohledně bu-doucího působení Jana Kohouta Vondra sdělil, že velvyslanec dostal od ministra zahraničí Karla Schwa-zenberga „důstojnou nabídku“ na uplatnění v rámci české diplomacie.

Politici vězni mají šanci na odškodné

Brno/ Finanční odškodnění by soudy měly v budoucnu přiznávat všem politickým vězňům a lidem nespraved-livě vězněným za minulého režimu, a to bez ohledu na způsob, jakým dosáhli zrušení protiprávních trestů.

Letiště chtějí Američané i Rusové

Pardubice/ Do konce roku by mohl být znám investor, který chce ve spolupráci s městem a krajem financovat rozvoj zdejšího letiště. Alespoň si to přeje primátor Pardubic Jaroslav Deml. „V tuto chvíli probíhá výbě-rové řízení,“ uvedl primátor. Dva postoupili do užšího kola. Jde o americké konsorcium Odien/Dexia a rus-kou společnost AZA Trade.

Grandhotel Pupp láká Číňany

Karlovy Vary/ Grandhotel Pupp se chce začít orientovat více na hosty z Číny. Podle vedení hotelu představují perspektivní klientelu, jejich počet každoročně roste. „Už během příštích tří až pěti let by mohla tvořit až 20 procent ubytovaných hostů,“ řekla novinářům gene-rální ředitelka hotelu Andrea Pfeiffer-Ferklová. (ag)

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇICÍCH

K.Pacner, F.Houdek a Libuše Koubská spojili síly a vydali v Karolinu vynikající knihu "Čeští vědci v exilu", 360 stran. Mezi 30ti takto významnými je V.Hlavatý a Otakar Poupa z Vysokého Mýta.--Vedoucím redaktorem švýcarského "Zpravodaje" je JUDr. Andrej Hrico, Hubelweg 36, 3812 Wilderswil, Switzerland.--Stále nevíme, zda žije vdova po Milanu Frkalovi v Zell am See./Milan byl bratrem Gustava Bromy./--Ředitel odboru pro kulturu, krajany a prezentaci při min.ZV, dr. Z.Lyčka, napsal do "Jednoty"/Chorvátsko/ článek "O krajany má ČR stále zájem"--Ředitelkou ZŠ v Končenicích /Chorvátsko/ se stala Libuše Klubíčková z Daruvaru.--S.Berton /Austrálie/ napsal delší článek "Byl Masaryk vůbec Čech?"/Kopii pošleme./--Uvažuje se o novém vydání knihy čs.diplomata V.Vaňka o 30ti-leté válce "Země krvácí-země kvete". Jeho dcera žije v Itálii.--Obětavý sokolský pracovník arch.Rudolf Fiala zemřel ve Švýcarsku 26.11.07, 93 let starý.--Když žil Josef Mašín v 60 letech v Německu, uvažovala čs.kom.rozvědka o jeho únosu, pomocí Oskara Černého-TOMÁŠE.--S.Schottl měl v Uh.Hradišti srd. záchvat, ale přežil. Lituje, že minul i 100.výročí založení tamního skautského střediska JANTAR. Připouští, že asi je pravda, že Amelie Posse dala Mistru Brázdovi na Líčkově volnou ruku ohledně žen.--O kra-

Harry Kilberger (nar. 1921)

Od roku 1950 žije v Austrálii, stále je však občanem České republiky. Po volání je architekt. V Čechách vystudoval vyšší čtyřletou stavební průmyslovou školu, v Austrálii pak absolvoval šestileté dálkové studium architektury Technical College v Hobartu a dokončil je roku 1959. V roce 1960 byl úředně zaregistrován jako architekt, téhož roku se stal členem Austrálské královské společnosti architektů a v roce 1970 členem Anglické královské společnosti architektů. Roku 1961 vstoupil do služeb austrálské federální vlády jako architekt v Darwinu (Severní teritorium) v oddělení stavebních projektů, pak pracoval v Alice Springs v konstrukčním oddělení a poté působil v letech 1964-1967 v Rabaulu (ostrov Nová Británie, Bismarkovo souostroví) jako okresní architekt. Pod dozorem H. Kilbergera byla mimo jiné postavena nová Austrálská banka v Honiara na Guadalcanalu (Šalamounovy ostrovy), byl zodpovědný za stavbu první zemědělské koleje (pozdější univerzita) u Vudalu nedaleko Rabaulu a za jeho působení též začala rekonstrukce námořní stanice na ostrově Manus (souostroví Admirality). Po návratu do Austrálie se stal krajským architektem v Katherine. Odtud byl přeložen do Victoria a poté do Tasmanie, kde projektoval stavbu Commonwealthu (středisko úřadů austrálské vlády) a jiných velkých budov.

MONIKA BAĐUROVÁ

pouští, že asi je pravda, že Amelie Posse dala Mistru Brázdovi na Líčkově volnou ruku ohledně žen.--O kra-janech ve Švédsku se rozepsal Jiří Štěpán z Hradce. --Otto Habsburg, syn císaře Karla I.a Zity, oslavil "95". Byl poslancem Evropského parlamentu. Má 7 dětí a žije ve Švýcarsku.--Pražský dům v Bruselu ve- de býv.sekretářka P.Béma, Lucie Čadilová.--Viedeň- ský "Klub" měl článek a foto o V.Fanderlikovi.-- Cenu Jar.Seiferta dostal exulant z r.48 Frant.Li- stopad/Jiří Synek/, 88.--Ředitelkou Českého centra ve Vídni je Taťjana Langášková.--Životopis J.Jo- stena-Steina sestavuje v Praze dr.Milada Poli- šenská. Má přístup k jeho archivům, které byly v Lincoln, NE.--"Katolické Listy" Fr.Jar.Šimka v Austrálii mají vždy 16 stran a jsou zajímavé svou všehochutí.--Ivan Blatný /1919, Brno-1990, Anglie/ psal básně ve 4 jazycích.--W.F.Šetina slavil ve Frankfurtu n.M. "85", stále čilý.--Em.prelát P.Kuče- ra dostal třetí mí- zu:celebruje v Norimberku, v Praze, v Plzni a Všetatech a jinde.--Legendární Mons.Karel Fořt slavil "86.Jeho vzpomínky shrnul Jan Paulus v knize "Život voněl člověčinou".--Jiří Grunto- rád poctil svou návštěvou krajany v Mnichově.

S bolestí oznamujeme, že nás ve věku 66 let opustil muž, který mnoha kra- janům v cizině vytvořil pocit domova, aniž přitom myslel na zisk a na sebe.

MILAN FRKAL,
majitel pensionu „Milan“
v Zell am See

Jaroslava, manželka
Milan, syn

Vyšlo v krajském tisku
v Rakousku v r.1986.

"Cenou Jana Masaryka Gratias Agit" byli od polo- viny 90.let ministrem zahraničí odměňováni za šíření dobrého jména naší vlasti ve světě jedno- tlivci i organizace. Byl to návrh JUDr.Antonína Suma, který byl tajemníkem Jana Masaryka. V ro- ce 2002 byl symbolicky odměněn Svaz Čechů v Re- publice chorvátské a do Prany přijely dvě vyni- kající ženy: Novinářka Jiřina Stanová /na obráz- ku vlevo/ a ředitelka České základní školy J.A. Komenského v Daruvaru, Lenka /Leonora/ Janotová. Uprostřed je známý diplomat JUDr.Bohuslav Hynek, který ve spolupráci s Mgr.L.Škeříkem zařídil pro významné jízdu parníkem po Vltavě. Co se sta- lo po pěti letech? Jiřina Staňová, která vedla 14ti-denník "Jednota" v Daruvaru, zemřela 10.úno- ra 2007. Lenka Janotová se stala předsedkyní Sva- zu Čechů v RCH. Narodila se 14.listopadu 1947 v Lipovci v Chorvátsku a po studiích na gymnáziu absolvovala Pedagogickou akademii v Pakraci. Je dobrou řečnicí a píše hodnotné články pro "Jednotu". V článku "Musíme působit ve prospěch české menšiny" uvítala mj.nedávné zvolení poslankyně Z.Čuchnilové.

Kupuji či vyměňuji pollednice
znamky, bankovky, dopisnice,
mince a d. s celým světem
J.Kříž, 50724 Dětenice 23, ČR

NASI V USA

Manželé Kmentovi se celý leden slu- nili na pláži v Austrálii, ale drželi všechny palce prof.Švejnarovi.Prof.Jan Kmenta měl 22.11. měl na UK lekci "E- konometrie včera a dnes". Vyvolala zna- nou pozornost.--Na dotaz:Bohemian Na- tional Cemetery, Foster x Pulaski Rd., Chicago, IL. 60630, USA, má na 80.000 krajských hrobů, včetně starosty města Čermáka.--M.Náplava napsal ve spolupráci s Ninou Ingrisovou vynikající knihu "Playby sebevrahů"/Heyerdahl, Bisshop, Ingris/, 170 stran, s mnohými barevnými fotografiemi, dosud nikde ne- uvedenými. Zaujmu také plány všeci cest.--Lékař zakázal A.Dolinayovi jíst knedlíky.Žije s rodinou v Hatboro, PA. --Radio Free Europe bude sídlit blízko stanice Želivského ve Strašnicích. Plá- ny na výstavbu jsou už schváleny.--Kde je skaut Ivan Purman; posl.adresa byla Poquoson, VA.--Barbara Mašínová, dcera Josefa, napsala angl.knižku "Gauntlet". --V LA žije Jan F.Kallik, příjímá potomek J.A.Komenského. Narodil se v Praze. Eko- nomii studoval v JAR.--v Praze byly na TV promítány všechny filmy Hugo Haase. I ten němý.--Radio program "Czech Voice of Cleveland" slavil 40.výročí trvání. Joe Kocáb je neznámý. Spravuje ta- ké Českou kulturní zahradu na E.Boule- vard.--B.Marková napsala, že v Denveru je na prodej přes 50.000 starších domů a nové se vůbec přestávají stavět.Po- chází z Pardubic a slaví brzy "70".--V okolí Omahy, NE je nyní přes 130 Ja-

nečků, potomků Ludvíka Janečka z Kla- diny u Sezemic.--Barbara Mašínová, dcera Josefa, se vdávala nedávno v Ka- lifornii.--Počítačový mág, prof.Anto- nín Svoboda /nar.14.10.1907 v Praze/, zemřel v Portlandu, Oregon 18.5.1980.--Dr.Stanislav Kirschbaum z York U., Toronto, bude v březnu přednášet o Pražském jaru na semináři v Cedar Ra- pids, Iowa. Pořadatelem je Czech and Slovak Museum & Library. Lekce budou mít také: J.Mestenhauer a Martin Pa- louš. Účast přislíbili oba ambasádó- ři z Washingtonu: Petr Kolář za ČR a Rastislav Kačer za SR.--Přehled akti- vit University of Michigan je v re- vue "Crees News", 1080 So.University Ave., Suite 4668, Ann Arbor, MI 48109- 1106. Působí tam i Madlenka Allbri- ghtová. Slovanské oddělení řídí prof. Janet Crayne.--O býv.skautovi L.Jed- norožci vyšel článek "Muž, který utekl z uranových lágrů". Byl vězněn v le- tech 1950-1967.--Cenu GRATIAS AGIT dostala dr.Měda Mládková, nar.roku 1919 ve východočeských Zákupcích. Odešla do exilu po únoru 1948 a ve Francii vyda- la několik zajímavých knížek. Vlastnila 220 Kupkových obrazů a věnovala je pražskému ilagistrátu. Její Sovovy mlýny a Muzeum Kampa jsou chloubou Prahy.

--"LN" věnovaly 3.12.07 celou stránku prof.Radomíru Lužovi a jeho pokusu do- stat v srpnu 1948 dr.E.Beneše do zahraničí /letadlem, s pomocí francouzské zpravodajské služby; před tím odmítla Gottwaldova vláda ho pustit do Švýcar- ska na léčení/. Pýv.president zemřel 3.9.1948 po pátém záchvatu mrtvice.-- V říjnu 2007 zemřel v Chicagu muzikolog, prof.Jerom Zajíček /nar.10.11.26 v Krásném Březnu/, absolvent gymnázia v Hradci Králové. Jeho otec František byl železničářem v Pardubicích. Byl činný proti něm.okupantům, ale přežil.Byl aktivní po únoru 48 proti čs.komunistům a ti ho 7.7.1954 popravili.--"Hlasy národa"/Chicago/ přinesly studii prof.A.Kulheimové "Habsburkové na českém trůnu". Bylo jich 20 a vládli Čechům 397 let.--Vyšel článek z pera JF "Nad třemi sbírkami Pavla Javora". Oslavuje "básníka exilu". Zřejmě jí nedošlo, že byl od 27.7.1956 agentem čs.kom. rozvědky pod krycím jménem OREL. Dostal do Kanady svou manželku a syna.Zemřel za záhadných okolností v Mon- treálu v lednu 1981.--V Národním divadle v Praze byla výstava na počest pěvkyně Jarmily Novotné/1907-1994/.

RUDOLF FRIML

12. listopadu 1972 - před 35 lety - zemřel v Hollywoodu v USA český hudební skladatel Rudolf FRIML. Narodil se v Praze dne 2. prosince 1879 v rodině pekaře. Měl však hudební nadání a rodičům se podařilo, že se stal žákem Antonína Dvořáka, který vedl jeho ruku na dráze hudebního skladatele. Konzervatoř však nedokončil, protože pro vedlejší výdělečnou činnost při studiu byl ze studii vyloučen. Začal se tedy živit jako korepetitor baletu Národního divadla a v roce 1902 absolvoval s houslistou Janem Kubelíkem turné po Evropě a Americe. Po návratu z turné odešel nejprve do německých Drážďan a v roce 1906 pak do Spojených států. Od té doby - plných 66 let - žil a pracoval v USA. Od roku 1925 byl občanem Spojených států. Jeho díla vyplnila převážně opereta. Složil jich celkem třiatřicet. Mnohé z nich byly mezinárodně úspěšné a některé byly i zfilmované. Nejznámější jsou "Rose Marie", "Kráľ tuláků", "Španělská vyzvědačka" a další. Když se dnes ozvou "Indiánská píseň lásky" nebo "Osíř serenáda", mají stále své dojaté posluchače bez ohledu na generaci, ke které patří. U nás bere za srdce "Indiánská píseň lásky" v podání Karla Gotta. Rudolf Friml však složil i půvabné "Závišovy písně" a jiné orchestrální skladby, mezi nimi "Vzpomínka na Prahu". Do vlasti se Rudolf Friml často nakrátko vracel, ať již za zplešněním zdraví zejména do Karlových Varů, nebo aby byl přítomen provedení svých oper v Praze či Ostravě. Naposledy vlast navštívil se svojí japonskou manželkou na podzim 1969. Dne 12. listopadu 1972 však v Hollywoodu v USA ve věku 92 let zemřel.

Měsíčník moravského humoru
"TRNKY-BRŇKY"
Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40
Lze poslat též na "KL"

11. listopadu 1987 - před 20 lety - zemřel v San Francisku v USA český vlastenec, sokol a voják Jiří SPÁNEK. Narodil se v Praze - Hostivěři dne 10. února 1903 a v zahraničí žil nepřetržitě od roku 1926. Za 2. světové války byl příslušníkem čs. vojska na Západě. Znal ho Sokolové ve Francii, v Anglii i v USA. Byl členem a funkcionářem Československé národní rady americké a výboru Amerického Sokola.